

Gam

Førstevismand

Førstevismanden er øverst blandt samfundets vismænd.

Vismandsmaskerne fungerer som lovgivende og dømmende organ, og de er ansvarlige for samfundets udformning og sammensætning.

Vismændene har pligt til at afholde borgersamling som minimum hver fjortendes dag, hvor der redegøres for samfundets tilstand, samt offentliggøres nye love og tiltag.

Det er ikke tilladt for vismænd at have tætte familierelationer, herunder ægtefæller, i deres embedsperiode, idet dette kan kompromittere deres upartiskhed.

Maskeforventninger

Vismænd er beåndede mennesker og fødte ledere, der skal føre samfundet ad vejen til storhed.

Masken tilhører de mest oplyste, mest upartiske, viseste, og mest indsigtsfulde borgere i samfundet. Diskuterer du med en vismand, vil masken altid være dig overlegen.

Det er accepteret, at vismanden taler ned til de lavere masker, ligesom masken gerne må udstråle, at den er mere værd end andre. Folket forundres over vismandens storhed.

Førstevismanden påtager sig ansvaret for samfundets udvikling og politiske retning.

Gam

Førstevismand, 62 år

Dørene til balkonen går op, og Gam træder ud sammen med de andre vismænd for at blive hyldet af alle maskerne samlet på pladsen foran

paladset. Lavinen af lyd får et øjeblik Gam til at kigge tilbage på pensionistmasken inde i kontoret bag ham, som han endnu ikke kan tænke på som sin far, Pol. Så husker han, hvor og hvem han er, og koncentrerer sig om sin første tale som førstevismand.

Persona

Gam

Det har altid ligget i kortene, at du skulle overtage din fars plads som førstevismand, ligesom han overtog sin efter din farfar, Den Store Bor, der skabte jeres perfekte samfund. Du er opdraget og oplært til det, og når du kigger tilbage, så har du også fortsat, hvad din slægt startede. Du synes selv, det er den største ros, du kan give dig selv. Samfundet har brug for stabilitet for at bestå, og det er det, folket kræver, så de kan stole på, at der også er en dag i morgen, der er værd at leve. Kun på den måde kan mennesket finde overskud til at hæve sig over det primitive dyrestadie, hvilket du ser som menneskets endelige mål: Den evige søgen efter højere eksistensniveauer. At udvikle sit åndsliv og sin verdensforståelse til nye højder. Og i alt dette ser du dig selv som mekanikeren, der holder tandhjulene smurte, så maskinen fortsat kan køre. Men der er mere end det i at være førstevismand. Man skal være en rollemodel for alle samfundets borgere. En, som de kan se op til og spejle sig i, for at se, hvor deres egen åndsudvikling kan gå hen. Mange ser dit embede som kaptajnen for samfundets fartøj – også på grund af selve titlen førstevismand, men du ser hellere dig selv som styrmanden, der dag og nat

ihærdigt forsøger at holde den kurs, som kaptajnen, din farfar, har sat. Du har aldrig følt dig helt tilpas med at skulle pille ved kursen, for konsekvenserne af det ville være uoverskuelige.

"Kunne vi ikke bare få nogle af ungdomsmaskerne til at omdele dem? Det ville løse problemet", slynger Tia ud. "Ungdomsmasker? Uvorne tølper, der ikke har skyggen af ansvar overfor vores samfund, skal betros en sådan opgave?", spytter Gam vantro. "De er ellers ivrige for at bevise deres værd, så de kan blive sande borgere", kommer det defensivt fra Tia. "Og hvad sker der, hvis blot en af dem beslutter sig for, at det gider han eller hun ikke?", går Gam hende på klingen. Sef trækker sin medvismand ud til et af vinduerne for lige at snakke med hende. Imens kigger Gam gnavent på førsteadministratoren. Da de to vismænd kommer tilbage til bordet, vinder Gams erfaring, og førsteadministratoren fører Gams beslutning til protokols.

Du ved, hvordan tingene skal køre. I din tid som vismand har ingen andre besiddet vismandsmasken blot halvt så længe som dig, og der har været udskiftninger hver eneste generation. Specielt husker du

Gam

forrige maskeskift som et hårdt skift, for pludselig var der ikke flere af de folk, som du var vokset op med, omkring dig. De fleste var der stadig rundt omkring, men de forsvandt ud i pensionist- eller arbejdermasker, som du sjældent så og aldrig rigtig kunne tale med på det niveau, som I kunne førhen. Pludselig skulle du støtte to nye folk til at blive rigtige vismænd. Le var dygtig, men altid på tværs af kursen. Tia støttede dig, men manglede meget indsigt og forståelse for den ansvarsbyrde, som en vismand bærer på. I denne generation er det lige omvendt. Tia er blevet mere indsigtsfuld, men slet ikke nok i forhold til det, det kræver at være vismand, og Sef er stadig ny, men dog mere lydhør overfor, hvad der er nødvendigt. Du føler ofte, at du er nødt til at trække et dobbelt læs, og du kan også mærke på dine skuldre, at det tynger.

Du ville egentlig gerne trække dig tilbage ved dette maskeskift, for det hele begynder at føles tungere end hvad ét menneske kan bære. På den anden side kan du ikke få dig selv til at svinge din arv. Du synes ikke, der er nogen, der i sandhed kan føre samfundet videre i Bors ånd, så du føler dig egentlig forpligtet til at fortsætte masken en

maskegeneration mere. Du ved dog ikke, hvor meget det vil hjælpe, for når så den generation er overstået, er der næppe kommet noget mere egnet frem i mellemtiden. Man kan holde skuden sejlede, selvom den tager vand ind, ved at øse vandet ud, men hvis der ikke er land i sigte, er det alligevel omsonst.

Du har tænkt meget over, hvad kilden til problemet er. Du nægter at tro på, at samfundets borgere er blevet dårligere end tidligere. Din stabile kurs må nødvendigvis have frembragt lige så mange gode borgere som i tidligere generationer. Og det er ikke fordi, borgerne ikke gider være vismænd – det har du rigelig oplevet ved maskeskiftene. Du har søgt efter andre begrundelser, men hver gang kommer du tilbage til en meget simpel forklaring: Bor-slægten skabte samfundet, og det er jeres skæbne at holde kursen for det. Og du har svigtet, for du har ikke formået at få en søn. Du husker, da du var yngre, hvordan du forsøgte at holde igen på drifterne, for det var ikke korrekt adfærd fra en sønnesøn af Bor. Siden var det som om, pligterne altid var vigtigere, og under alle omstændigheder var det jo ikke tilladt for en vismand at have kone og børn. Var du ikke forudseende nok? Skulle du have

Gam

overgivet vismandsmasken, mens du stadig var ung, og koncentreret dig om at stifte familie for at bringe slægten videre? Du følte en gang i mellem lysten efter en kvinde, men altid modstod du fristelsen, for det var ikke korrekt adfærd for en vismand. Nu har du fornægtet den i så mange år, at du egentlig ikke tror, at den er der længere. Hvor sørgeligt, at når man endelig opnår det niveau, hvor drifterne ikke længere styrer en, indser man, at man måske skulle have brugt dem, mens de stadig var der. På den anden side er du også stolt over, at du ikke aldrig har valgt en kvinde for hendes kødelige fortrin. Hvis den rigtige kvinde havde været der, havde du nok valgt anderledes.

Måske kunne du stadig nå at få et barn? Du må dog indrømme, at du finder ideen lettere usmagelig, men hvor højt vægter samfundets behov i forhold til din personlige smag? Det spørgsmål har du aldrig haft noget problem med at svare. Ethvert af dine valg har altid været til samfundets bedste, og du ville forvente det samme af alle andre. Et helt andet og mere praktisk problem er dog, at du ikke ville vide, hvor du skulle begynde og ende for at finde en kvinde, der ville bære et barn med en aldrende mand. Hele ideen med at parre sig

med det blotte formål at få et barn er dig frastødende, og det ville være et helt forkert signal at sende, at en vismand gik ud og gjorde den slags. Måske er dog også blot for at gøre op for din skyldfølelse? Du er i stor tvivl i denne sag, og du har ingen anelse om, hvor du skulle kunne søge hjælp.

Der er dog en anden gren af din slægt, som måske stadig har det i generne. Den Store Bors lillebror, Rav, fik en søn, Mas, der giftede sig med Lera. Lera var Den Store Bor og Ravs barndomsven Lejs datter. De fik børnene Oth, Bor og Mist. Af dem er det kun Bor, der har fået et barn, Kub. Faktisk med jeres førsteadministrator, men der er vel stadig lidt af generne tilbage. Det har dog altid ligget til den gren af slægten at være vogtere. Oth har været førstevogter i mange år nu, efter han overtog den maske efter sin far, og hans...nevø må det blive, Kub, er trådt i hans fodspor og har taget vogtermasken som sin første maske. Vogtere er uundværlige for jeres samfund, men de er ikke ligefrem skabt til at lede det.

Der er noget skrigeri i baggrunden, men Gam kan virkelig ikke tage sig af det, han har travlt. Han rives dog ud af sine tanker, da Oth griber fat i hans arm og vrider ham rundt, så

Gam

Gam kan se Oths fortrukne ansigt. Førstevogteren er omgivet af sine trofaste fæller, men de ser blot til, mens han i raseri brækker den gamle mands hånd. Derefter forlader Oth åstedet, men lader sin lakaj, Kub, overtage mishandlingen. Gam bliver sparket i både maven og ansigtet.

Hvordan kunne de gøre det?
Hvorfor gjorde de det? Du er helt rundt på gulvet, for din verden er brudt sammen omkring dig. Jeres prægtige vogtere er blevet simple, afstumpede volds mænd, der bruger deres primitive kraft til at tiltvinge sig magt over samfundet. En råddenskab indefra, som gør så meget mere ondt, da det er det laveste forræderi, man kan forestille sig. Nu kan du pludselig se, hvordan de konstant patruljerer paladset og isolerer jer vismænd fra folket. Vogterne kontrollerer jer. Det har de gjort den sidste måneds tid.

Det du har det værst med, er dog, at du føler dig bange, hver gang vogterne er i nærheden. Din hjerne forvandles til et dyrestadie, hvor der kun er plads til frygt og flugt, og du begynder at ryste. Du har slet ikke styr på dig selv, hvilket smadrer alle dine forestillinger om dit eget åndelige niveau. Du har

besøgt sjælesørgeren for at få det ud – noget du ikke har gjort siden din far døde – men det sidder stadig og lurker i baghovedet. Du tager tilmed dig selv i ikke at ville i nærheden af hoveddørene, fordi du ved, de står uden for.

Du har kun et strå at holde dig til. Under maskeskiftet vil deres magt være brudt. De vil være som alle andre, og du håber inderligt, at folket vil støtte op om dig, så denne råddenskab kan blive ryddet op i. Det er sørgeligt ironisk, at du bliver nødt til at satse på et maskeskift. Da du var ung og uforstandig så du det som en naturlig del af samfundet. Men som du blev ældre, så du, hvordan folket ikke forstod Maskeskiftets rigtige formål, men blot tog det som en undskyldning for at falde tilbage til primitiviteten. Maskeskiftet blev i stedet til et nødvendigt onde og til sidst et upraktisk ritual, der havde udlevet sin tid. Du går ærlig talt ind for, at maskerne uddeles af de mest vise i samfundet, vismændene, og selve maskeskiftet bliver fjernet. Så var man fri for alle disse omvæltninger, der gang på gang skaber slinger i valsen. Og nu afhænger hele samfundets fremtid af dyrenes aften, maskeskiftet.

Gam

Gams masker

- 9. generation: Ungdomsmaske
- 10. generation: Vogter
- 11. generation: Førstevismand
- 12. generation: Førstevismand
- 13. generation: Førstevismand
- 14. generation: Førstevismand

Relationer

Nærmeste

Pol (afdød, tidligere førstevismand)

Din far døde godt nok for 29 år siden, men du bærer stadig på hans minde – og hvilket minde. Han havde måske sine kanter, men han var en stærk person, der kunne lede andre blot ved sin karisma. Du har altid forsøgt at leve op til ham, men du ved også godt, at du aldrig har besiddet helt den samme personlige charme, men til gengæld er du nok lidt bedre til at få de praktiske forhold til at glide nemmere end din far. Du føler dog, at du aldrig helt har kunnet leve op til Pol eller Den Store Bor for den sags skyld, når det kom til at betyde noget for samfundet. Bor vil

selvfølgelig altid være rollemodellen over dem alle, din far indførte det nødvendige ægteskabsforbud, mens du aldrig har sat dit præg på samfundet. Du ved dog, at det blot er et af menneskets svage træk at ville skabe sig et eftermæle. Så længe der ikke er et fornuftigt og bydende argument for at indføre en ændring, nægter du at lave om på noget. På et punkt er du dog aldrig trådt ud af skyggen af din far: Du fik ikke den efterfølger, som han sørgede for. Du har aldrig mødt din mor, og Pol nægtede at tale om det, men du har siden fundet ud af, at du blev til ved en lille udenomsting, der ikke står opført nogen steder. Han gav samfundet, hvad det havde brug for, og du har aldrig rigtigt savnet det at have en mor. Du har egentlig på fornemmelsen, at det er årsag til, at du kan separere dig fra dine følelser i den grad, som du er i stand til.

Venner og kollegaer

Sef (vismand)

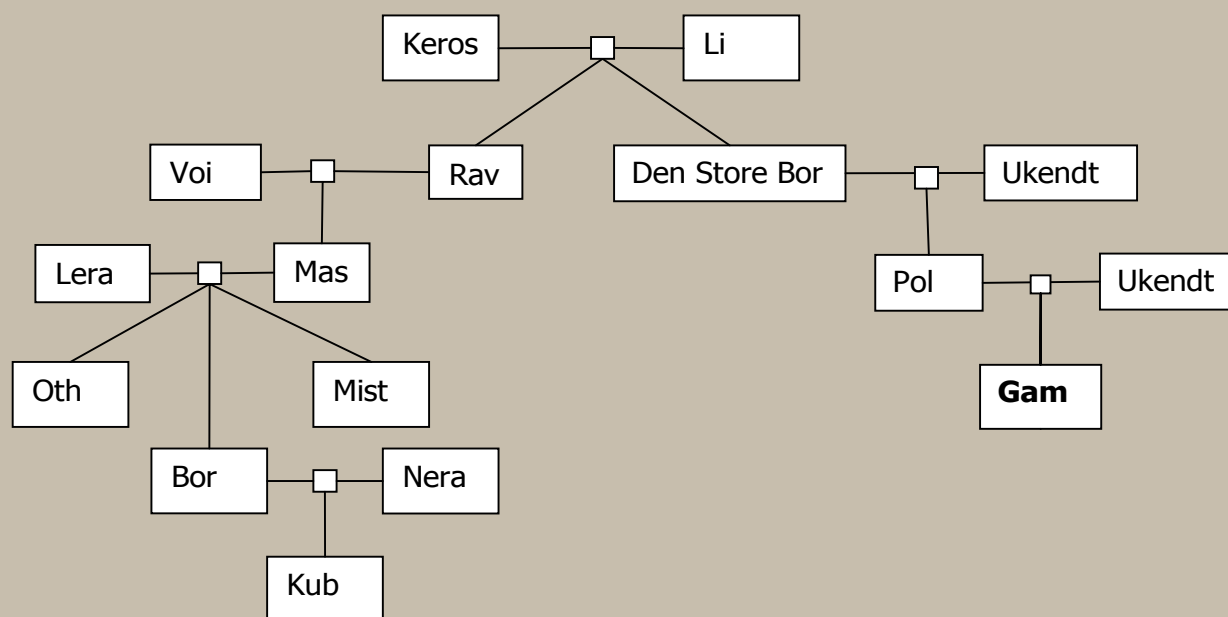
En fornuftig mand, der er lydhør overfor visdom og erfaring. Du må ofte ty til Sefs hjælp for at overbevise Tia i jeres diskussioner, hvilket irriterer dig lidt, men han er utrolig god til at tale med folk.

Persona

Gam

Familietræ

Noget, du da godt kan håndtere, men aldrig har været en mester i. Til gengæld mangler Sef større indsigt, hvis han skal være en rigtig vismand. Han søger alt for ofte de ligefremme løsninger, og der er ikke megen fremdrift i ham for, når det kommer til at arbejde. Du foretrækker at holde en vis professionel distance til de andre vismænd, så arbejdsmiljøet kan foregå i en fornuftig tone. Personlige sager kan have vidtrækkende konsekvenser, når man er vismand. I Sefs tilfælde er det ikke det store problem. Han er

måske vismand, men hans arbejderaner fornægter sig ikke.

Tia (vismand)

En ung og livfuld kvinde, der har en evne til at fordreje hovedet på de folk, der ikke kan sætte sig ud over deres libido. Hun ser dog ikke ud til selv at bemærke det. Du har en fornemmelse af, at det er det, der har skaffet hende en vismandsmaske. Desværre er det også Tias mest positive aspekt. Hun er følelsesladet og uforstandig. Hun har slet ikke den moralske fiber, der skal til for at være vismand, og selvom hendes erfaring fra hendes

Gam

første periode hjælper hende, må Sef og dig ofte huske hende på, at erfaring er den vigtigste kilde til at løse problemer. Hun ville sikkert gøre sig godt som kunstnermaske, men du håber inderligt, at der er bedre emner, når du engang må lægge masken som førstevismand.

Førsteadministratoren

Hun sørger for at skrive referater af jeres møder og i øvrigt stå for en masse koordinering af alle småtingene. Selvom oprettelsen af hendes maske var en sørgelig ting (på grund af hendes mands manglende evne til at opfylde sin maske), så har det vist sig at være utroligt praktisk at have hende omkring. Der er jo ofte et hav af småting, som nogen skal tage sig af, når man beslutter noget, og der er førsteadministratoren uvurderlig. Masken har eksisteret i to en halv generation nu, men du holder stadig øje med, hvilken indflydelse den har på jeres samfund. Blot fordi noget umiddelbart ser godt ud, er det ikke sikkert, at dets langtidsvirkning er ønsket.

Hvis du holder en professionel distance til dine medvismænd, så desto mere grund til distance til en arbejdermaske. Du plejer så vidt muligt at ignorere maskens tilstedeværelse, da du ser en af

dens funktioner som værende fluen på væggen. Den er der, men den skal ikke forstyrre jer i jeres vigtige arbejde. Noget helt andet er, at fru, der besidder masken, har en utrolig evne til at være irriterende i sin måde at være på. Du sætter dig selvfølgelig udover den slags som et sandt, oplyst menneske, men selv dine nerver kan hun genere en gang imellem.

Gerr (pensionistmaske)

Din gamle lærer, der i den forgangne generation valgte en velfortjent pensionistmaske. Han blev på et tidspunkt belønnet for sit trofaste arbejde med en vismandsmaske, men det var ikke rigtig ham, så han gik tilbage til sin lærermaske, inden han til sidst valgte at lade sig pensionere. Han er et af de få mennesker, som du ved, kan huske de gamle dage. Og han forstår, hvorfor man ikke bare kan skalte og valte med den arv, som er blevet jer givet. Du ville gerne, at han havde fortsat som vismand, for han havde den rette indstilling, men han var også uforlignelig som lærer. Du ser ikke rigtig noget til ham længere, nu hvor han har pensionistmaske, men du har en gang i mellem overvejet at tage ned og besøge ham. Der er bare så mange ting, der kommer i vejen.

Gam

Bekendte

Aye (doktor)

Doktormasken er en flink og ressourcefuld dame, som du jævnligt snakker med ved større begivenheder og komsammener. Der er ingen tvivl om hendes dygtighed og dedikation til samfundet, men desværre fornemmer du, at hun er dårlig til at håndtere sine følelser når det kommer til hendes mand, Sef. Som en ordentlig samfundsborger burde hun være stolt over det embede hendes mand besidder, i stedet for at begræde omstændighederne der gør, at hun ikke kan se ham privat i denne maskegeneration. Det er altid trist når mennesker har svært ved at håndtere følelser, men foreløbig ser det ikke ud til at påvirke hendes embede. I så fald skal det selvfølgelig påtales.

Du besøgte doktoren med dit brækkede håndled for nogle dage siden. Hun spurgte nysgerrigt til skaden og dine knubs, men du insisterede på, at det skyldtes et fald ned af en trappe. Hun anede vist ikke uråd, og der er ingen grund til at rode hende ind i hele affæren med vogterne.

Andre

Oth (førstevogter)

Førstevogteren, som du er i familie med. I var vogtere sammen i jeres første generation under Oths far, Mas. Du har altid følt et venskabeligt bånd med Oth, fordi I jo var vokset op sammen og i familie, men nu ligger det på gulvet i stumper, og du forbander dig selv, at du har været så blind, fordi du havde en forudindfattet mening om Oth. En fejl, en vismand ikke burde begå. Lige foran din næse har han oprettet et voldsregime med sig selv i spidsen. Han bruger jer vismænd som kransekagefigurer, mens han i virkeligheden styrer det hele indefra. Men Oth er farlig, for han er en magtfuld mand, der har alle vogterne i sin hule hånd.

Kub (vogter)

Du er faktisk i familie med denne håndlanger langt ude, men det holdt ham åbenbart ikke for god til at banke dig sønder og sammen på Oths bud. Du har set, at han ofte står vagt uden for paladset, og du ved udmærket godt, at Oth gør det som ekstra hån mod dig. Du har ikke snakket med den unge mand selv, men du kan næppe forestille, at der nogen særlig køn

Gam

personlighed bag masken.
Sandsynligvis ren råddenskab.

Le (lærer)

Den nuværende lærermaske, der overtog vismandsmasken efter Gerr, men siden opførte sig som en sand borger og tog lærermasken igen, da Gerr gik på pension. Og Le er skam en sand borger, og hun havde den indsigt, der skulle til for at være vismand, men af en eller anden grund havde hun et barnligt behov for at være på tværs – specielt hvis det kunne gå ud over Tia, som var vismand på samme tid. Du har altid respekteret Le uforbeholdent, men du må også indrømme, at hun ofte har været i stand til at irritere dig på et plan, så du havde svært ved at opretholde din rationalitet. Le er normalt altid rationel, men hun viste en alvorlig karakterbrist til sidste maskeskit, da hun beskyldte Sef for at stjæle hendes vismandsmaske. Uværdigt. Det var også med Le som vismand, at barbaren, der nu er kræmmer, blev tilladt at komme ind i jeres samfund. Du har altid tvivlet på det fornuftige i den beslutning, men Les argumenter for at acceptere barbaren var ikke til at hugge eller stikke i, så hun fik sin vilje. Nu forlyder det, at hun bruger uforholdsmæssig meget tid sammen med barbaren.

Mist (sjælesørger)

Du synes ikke selv, du er en person, der burde have behov for sjælesørgeren, men der er jo en grund til, at denne maske blev indstiftet i første omgang. Så selv om det er lidt nedværdigende, så går du til sjælesørgeren, når det er nødvendigt. Første gang var da Pol døde, og anden gang var, da vogterne overfaldt dig. Du er siden kommet i tanker om, at sjælesørgeren vist nok er Oths lillesøster, hvilket kun gør tingene værre. Råddenskabene rækker længere end selv du kan overskue.

Bor (administrator)

Bor er Oths lillebror og en virkelig skamplet på familiens navn. Han formåede at svinge sin agerbrugermaske i en sådan grad, at du i al stilhed var nødt til at træffe den tunge beslutning, at overflytte ham til en anden maske. Han fik administratormasken, som hans kone Nera havde besiddet. Hun fik i stedet den nyoprettede maske, først administrator. Det var en pinlighed ud over alle grænser, at han ikke kunne løfte sin maske, og det var måske for let sluppet, at han ingen straf fik for forbrydelsen. Hele affæren var en balancegang mellem at bibeholde en potentielt

Gam

dygtig arbejder, og ikke belønne svigt af masken. En svær sag. I dag klarer han sig bedre. Han har været initiativtager til det nye Bormuseum, der dokumenterer Den Store Bors liv og bedrifter, og du har selv bidraget med en del materiale fra din fars arkiver.

Førstevismanden og maskeskiftet

Det er vismændenes opgave at holde borgersamlingen umiddelbart inden maskeskiftet. På denne borgersamling er det kutyme, at førstevismanden holder en slags nytårstale, hvor masken holder status over den forgangne maskegeneration og nationens sikkerhed - det sidste er en tradition fra Den Store Bors tid, hvor mindet om barbarbesættelsen stadig stod klart.

Denne borgersamling er vismændenes sidste chance for at gøre sig gældende inden maskeskiftet – her kan de offentliggøre nye vedtægter, som for eksempel dikterer, om der skal være færre eller flere arbejdermasker, eller om der skal ske små justeringer i forhold til samfundsrelaterede spørgsmål.

Den praktiske del af borgersamlingen planlægger førsteadministratoren. Masken er også bindeled mellem vogterne og vismændene. Vogterne opdaterer løbende om sikkerhedssituationen på dagen.